

Posudek vedoucí diplomové práce Kataríny Ganobčíkové

Potomkovia El Inca Garcilasa: Cholovia a mestici v peruánskej a ekvádorskej románovej tvorbe

Diplomová práce Kataríny Ganobčíkové je veľmi zdařilou studií komparatistického typu a je na ní dobře vidět autorčin dlouhotrvající zájem o ztvárnění problematiky mestictví v moderní hispanoamerické literatuře. Tento zájem navíc není jen abstraktně odborný, ale vychází z detailní, hluboké četby studovaných textů; četby, která se nesnaží tuto složitou problematiku nějak zploštit a vše klasifikovat, ale naopak nechává prostor pro různé perspektivy, polohy a někdy i ambivalence.

Ke kvalitě práce jistě přispívá jasně vymezené odborná terminologie a klíčové pojmy, kterým se chce autorka věnovat – identita, mimetismus, utopie a samozřejmě samotné míšenectví – a rovněž dobře zvolený korpus zkoumaných děl. Ráda bych zdůraznila, že teoretický úvod je opravdu jen úvodem, naprostá většina textu se věnuje analýze čtyř románů (v posledním případě je žánrová klasifikace nejednoznačná). Přes zmíněnou stručnost první kapitoly umožňují K. Ganobčíkové se následně ponořit do již zmíněné analýzy.

Polohu utopie, která je ve spojitosti s hispanoamerickou literaturou často pojednávána, doplňuje o strategii mimetismu (teorie R. Girarda) – ta se posléze ukazuje jako velmi nosná; především v románu *Chlapík z Quita*. Mimetismus je navíc silně propojen s otázkou identity, kdy autorka trefně zmiňuje, že „z postav sa mnohokrát stávajú ľudia bez vlastnej totožnosti, ktorí sa v spoločnosti musia správať jedným spôsobom a vo svojom súkromí sa opäť správajú odlišne“ (s. 23). Tento motiv poté rezonuje u vícero analyzovaných textů. Právě tato neustálá propojenost teorie a vlastní analýzy je dalším kladem diplomové práce.

Čtyři ústřední kapitoly nabízejí – jak již bylo řečeno – zevrubné pojednání tematiky míšenectví v románech *Zlatý had (La Serpiente de Oro)*, *El Chulla Romero y Flores (Chlapík z Quita)*, *Všechny krve (Todas las sangres)* a autobiografické, hybridní próze *Nie som žiaden tvoj Cholo (No soy tu Cholo)*, která je nejnovější (2017).

Katarína Ganobčíková přesvědčivě ukazuje různé polohy mestictví a vztahuje je k přístupům, biografickým okolnostem i politickým názorům autorů: u Alegrii čteme o idylickém obrazu a důrazu na komunitu, u Icazy o motivu míšence ve velkoměstě a jeho snaze dostat se do lepší společnosti (i nevybíravými prostředky), u Arguedase je kladen důraz zachování všech kultur a na autentické, propracované postavy a u Avilése sledujeme osobní prožitek současného míšence, jehož rodiče chtěli původní identitu zakrýt, či dokonce zapomenout (včetně jazyka). Všude se míšenectví ukazuje jako víceméně konfliktní stav naplněný hledáním a tápáním.

Jak autorka píše v závěru, „cieľom práce bolo poukázat' na rôznorodosť mestických postav, ktoré odrážajú ich skutočnú situáciu v spoločnosti“. To se rozhodně podařilo. Její práce je navíc psána kultivovaným a čtivým jazykem a využívá bohatou sekundární literaturu.

Vzhledem k výše řečenému doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

Praha, 17. 8. 2022

Mgr. Dora Poláková, Ph.D.